

Per SílviaP el dj., 24/06/2021 - 08:00

El passat dia 18 de juny, van tenir lloc les 13es eleccions presidencials a Iran. Després de dos mandats del president Hasán Rouhaní, el conservador Ebrahim Raisi ha estat escollit com a president en unes eleccions amb la participació més baixa des de la Revolució Islàmica de 1979. Això, ja ens comença a plantejar algun problema: el descontentament dels ciutadans, la poca llibertat d'expressió i de religió, la desigualtat entre els homes i les dones...

L'objectiu d'un esdeveniment és enfortir el país, tenint en compte les diferents ideologies dels ciutadans. Com va dir el líder suprem d'Iran [Khamenei](#), "Avui, les eleccions no són només revolucionàries i de responsabilitat nacional però també un deure religiós". Encara que Raisi hagi guanyat les eleccions, un polític que està sota sancions d'alguns països per la seva participació en l'execució massiva de milers de presos polítics el 1988, fins a quin punt defensarà els drets de les persones? Quin és aquest deure religiós si no consideren la gran diversitat de creences que té el país?

Al parlament iranià hi ha seients per minories religioses, però sembla que sigui la manera d'ensenyar una falsa façana: una façana d'acceptació a la diversitat i a la llibertat d'expressió mentre una gran majoria de musulmans expressen temor, els cristians continuen perseguits... Ja no parlem d'aquesta jerarquia política sinó de com superar la por d'expressar, per exemple, les teves creences religioses. No seria la primera vegada que veiem conseqüències com càstigs o la mort de ciutadans que no comparteixen la mateixa opinió que el govern. És contradictori, doncs, el fet de poder votar a uns polítics, però que a la vegada aquests no permetin cap tipus d'interacció o d'opinió amb les persones.

El que sembla un nou president, un nou règim, una nova etapa resultarà en un període conflictiu i radical. El problema és que no és només un efecte nacional sinó que la diplomàcia internacional també s'interposa. Altres països teocràtics estan alineats amb Iran per algunes raons en comú: per controlar de manera similar a la població i per motius d'acords nuclear i d'armes. Per altra banda, els països democràtics no tenen via per accedir a aquests incompliments dels drets humans.

Això ens porta a reflexionar sobre el nostre dia a dia i fins a quin punt tenim llibertat d'expressió, en aquest cas d'Iran, emfatitzant la religió. Aquestes eleccions podien semblar una escletxa d'esperança per canviar les dinàmiques polítiques anteriors. Tot i això, continuarà Iran sent un país amb repressió i desigualtat?
